

La celebració del Centenari de l'Anarcosindicalisme arriba al País Valencià

Els dies 10, 11 i 12 de juny tindran lloc a la ciutat de València les Jornades Internacionals del Centenari amb el títol *Anarcosindicalisme i Internacionalisme*.

El fòrum triat per a aquest important acte de celebració del centenari de l'existència de la CNT és el Saló de Graus de la Facultat de Psicologia (Blasco Ibáñez, 21)

Fa ara 100 anys, concretament entre el 30 d'octubre i l'1 de novembre de 1910, es va celebrar, en el Cercle de Belles Arts de Barcelona, un congrés en el qual un bon nombre de treballadors va decidir organitzar-se per a defensar els seus interessos, quedant així constituïda la Confederació Nacional del Treball.

Aquest congrés va acordar, entre altres coses, que l'emancipació dels treballadors i treballadores serà obra d'ells i elles mateixes o no serà, recuperant així el títol

dels Estatuts de l'Associació Internacional de Treballadors (la Primera Internacional), aprovats a Londres en 1871.

Solament cal fer una mirada al nostre voltant per a comprovar que aquesta emancipació no s'ha produït i per això avui, 100 anys després, encara quedem treballadors i treballadores obstinades a dur a bon port aquell acord, mantenint vigents aquells principis, i la CGT és una bona prova d'això, tampoc l'única. Al llarg de tot aquest 2010

estem recordant, no només aquella data, sinó també l'enorme recorregut de tots aquests anys i vam comprovar de grat, que amb els nostres errors i encerts, el nostre model sindical continua duent de manera implícita la mateixa proposta de lluita que farà possible eixa profunda transformació social anant, per tant, més enllà del marc estrictament laboral.

Com forma de visualitzar el nostre passat, el nostre present i mirant cap endavant

Continua en p.3

CGT convoca Vaga i una Jornada de Lluita el 8 de juny [p.4](#)

En marxa contra la crisi i les mesures capitalistes [p.5](#)

Entrevista amb els companys de la Federació Local La Safor [p.8](#)

Secretariat
Permanent del
Comitè Confederal

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 383 44 56 / 96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.

Avgda. del Cid 154
Tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 /
96 313 43 53. Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
fed.local@cgvalencia.org

- SP de la FL de València, tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 / 96 379 78 54
- Sindicat de Metall, Energia i Minería, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hosteleria, tel. 96 383 45 25

Serveis Afiliats:

Fundació Ferrer i Guàrdia, Àrea de la Dona, Serveis Socials, Biblioteca Libertària, Gabinet de Salut Laboral i Ambiental, Servei Sindical de Normalització Lingüística.

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància.

C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtpportsag@gmail.com

FL de Benidorm.

C/ Russafa (Glorieta El Carrasco)13,
Bq II, Local 4 A-1
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03500 - Benidorm (Alacant)
cgtpbenidorm@cgtpv.org
cgtpbenidorm@gmail.com

FL d'Alacant.

C/ José Reus Garcia, 3 Entp. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)
alacant@cgct.es

FL d'Alcoi.

C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 554 71 46
Fax 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@terra.es

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpuacol@telefonica.net

FIG de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello@hotmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

Per a la realització del
Notícia Confederal
es compta amb la
col·laboració de la
Conselleria de Cultura i
Esport

editorial

TEATRE DEL DOLENT

Els ha faltat temps als tertulians i columnistes habituals, tan vanidosos del seu saber que s'atreveixen a opinar amb la mateixa autoritat sobre els mons de la política, l'economia o l'art, encara que on millor es desemboquen -per a què anem a negar-lo!- és referent als romanços dels famosos, per a encunyar altre dels seus ocurrents titulars. Tot el que està succeint a Grècia l'han resumit magistralment -com sempre que es posen profunds- en una altra de les seues frases per a la història: "la tragèdia grega".

A molt pocs se'ls ha ocorregut posar-se a explicar -perquè el que és entendre'l, per a aquests experts de tot, ha de ser cosa molt senzilla- el que han significat per al país hel·lè, principalment per a les seues classes menys riques, les receptes neoliberals imposades des del FMI i des de les pròpies institucions monetàries de la Unió Europea per a la seua entrada en el distingit club de l'Euro.

Per als països més febles econòmicament de la moneda única (Grècia, Portugal, Irlanda i aquesta Espanya que ens van presentar com la vuitena potència mundial; amb butaca prestada en les cimeres del G-20 i tot) l'obertura total dels seus mercats a les empreses multinacionals (de l'alimentació, la banca, el transport, l'energia, el comerç, les comunicacions, els serveis, la informació, etc.) està significat la destrucció dels seus tradicionals teixits productius, la pujada dels preus i la condemna a l'atur i la pobresa d'àmplies capes de la població.

A tot això cal unir les polítiques de congelació salarial, retallades de drets laborals i socials, corrupció administrativa i especulació urbanística per a tindre un mapa molt més complet de la realitat que el que ens mostren les imatges de les manifestacions de treballadors grecs o els

incendis de bancs, en les quals s'enceben amb insistència malaltissa la majoria de les agències d'informació.

Front a aquest panorama de tragèdia moderna en el que fóra l'Hélade d'Eurípides i els seus col·legues, es pretén contraposar la crisi controlable i passatgera de l'economia espanyola, molt més sòlida i resistent que la grega, faltaria més. Es ve a dir que el nostre és qüestió de dies, ja que el govern està donant els passos encertats (si ens informem en un mitjà afí a l'executiu de ZP) o que la cosa està malament per culpa de Zapatero, però que el nostre sistema és segur, i quan la dirigisca Rajoy eixirem com fletxes de la crisi (si on alimentem el nostre saber és en un diari o televisió de l'escuderia del PP).

Però ens temem que els uns i els altres erren, o simplement falten a la veritat, ja siga com a tàctica o per ignorància; cosa greu en ambdós casos per a qui es tenen per creadors i orientadors de l'opinió pública i/o publicada. La veritat és que la nostra situació no és com per a seguir insistint en una prompta millora: quasi 5 milions d'aturats, milió i mig de treballadors sense prestació alguna, 4 milions de treballadors temporals, 11 milions de *mi-leuristes*, el 68% dels pensionistes amb menys del SMI o els 8'5 milions de pobres calculats per Càritas són dades com perquè es comence a dubtar de la tan cacloquejada com falsa bona salut de la nostra economia. Com a sùmmum de mals, Zapatero ha acatat les ordres de dalt (dels que manen de debò) i ha decidit aprovar noves retallades per als de baix, clar.

No obstant això, fa l'efecte que la societat espanyola viu en un permanent estat d'evasió (al que contribueixen molt els mitjans de comunicació, donant una imatge de benestar i tranquil·litat, que

només es veu alterada per les notícies sobre triomfs esportius de les nostres estrelles o embolics sentimentals de toreros i cantants) del que la realitat ens desperta per a sumir-nos en el malson familiar de l'atur, els embargaments i les estretors econòmiques.

En eixe sàinet espanyol, que cap tertulià ha batejat oficialment encara, resulta incompreensible que els milions de víctimes d'aquesta crisi accepten amb resignació ser els pagans de l'atrancament als fons públics -amb els quals s'ajuda a bancs i multinacionals- mentre el govern triat per eixes mateixes classes populars i els dirigents del sindicalisme majoritari pacten a les seues esquenes (sense consultar ni als seus propis afiliats) la retallada de salaris, pensions i drets.

En cap concepte és tolerable que UGT i CCOO es vengen negant-se a convocar la Vaga General que fins i tot les seues pròpies bases veuen com la resposta necessària davant l'ofensiva de la patronal i les retallades a tots els col·lectius (no només als funcionaris i pensionistes, com ens estan donant a entendre) que ha aprovat el govern de Zapatero; d'eixe mateix ZP que alguns companys de l'*esquerra alternativa* ens volien presentar com la garantia que es mantindrien i millorarien els serveis i drets socials.

Enfront d'eixe vergonyant panorama, la veu de la CGT és l'única que ve escoltant-se amb insistència i claredat, denunciant l'injust del fet que la crisi provocada pel capital l'estiguem pagant en exclusiva els pobres i exigint que el sindicalisme done una resposta ajustada i contundent a les polítiques de retallades

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretari General CGT-PV

ACCIÓ DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org

100 anys d'Anarcosindicalisme 1910 - 2010

JORNADAES INTERNACIONALS PEL CENTENARI "ANARCOSINDICALISME I INTERNACIONALISME"

Ve de la portada la nostra organització està portant a terme una sèrie d'actes. En l'Ateneu de Madrid va tenir lloc la inauguració, els dies 14, 15 i 16 de gener. Posteriorment, del 22 al 30 de març, es van celebrar a Saragossa les jornades "Anarcosindicalismo y Acción Social" i, seguint amb el programa acordat, el pròxim 10 de juny i fins al dia 12 tindran lloc a València les Jornades Internacionals "Anarcosindicalismo e Internacionalismo".

L'internacionalisme i tants temes, com lluites que es desenvolupen més enllà dels nostres àmbits d'actuació tindran una presència important en aquestes jornades. Per a això s'ha desenvolupat un programa que, al nostre parer, aplega aquesta idea. Així podrem escoltar de primera mà, el 10 de

juny, la situació de la classe treballadora grega per boca de **Dinos Palaitidis**, membre d'Unió Sindical Llibertària ESE de Grècia, organització pertanyent, igual que la CGT, a la Coordinadora Roja i Negra. El company **Sergio de Castro**, pertanyent al col·lectiu zapatista "El Caragol" i col·laborador en mitjans lliures, ens parlarà el dia 11 sobre la proposta antiestatal de la comunitat indígena i el cas concret de Bolívia. El dia 12 tindrem un balanç entre el sindicalisme institucional i el revolucionari a càrrec del company **Aristides Pedraza** del SUD Vaud Suïssa i professor de literatura, economia i història. També eixe mateix dia 12, finalitzarem les jornades amb una xerrada sobre la mercantilització de l'educació i la necessitat d'una coordinació internacio-

nal com a resposta, en la qual intervindran companys i companyes de les federacions d'educació de **CNT França, SUD éducation França, Unicobas Itàlia i CGT de l'Estat Espanyol**.

Aquest moment àlgid de mobilització en el qual estem immersos és la prova fefaent que el nostre compromís segueix viu i potser siga l'instants idoni per a treure el cap per la finestra de la nostra història i poder comprovar amb alegria i satisfacció que seguim recorrent eixe camí que ens duu a assumir el destí de les nostres vides al marge d'amos, governs i superstitió. Us esperem en València.

Salut i anarcosindicalisme.

José Pascual Rubio Cano, Secretari Relacions Internacionals CGT

MEMÒRIA HISTÒRICA

¡Sinvergüenzas!

// Cuando los muertos están cansados de vagar por el recuerdo y los asesinos se han cansado de caminar por la vida, es hora de pasar cuentas //

MIGUEL MAYOR
Secretari Comunicació CGT-PV

Hoy, cuando hace más de 70 años de los hechos, cuando han transcurrido más de 30 años de la desaparición del dictador, pregunto: ¿por qué continúan nuestros muertos en las cunetas?

Son estos tiempos de escándalo diario, corrupción y prevaricación a todos los niveles de la sociedad, los que terminan por hacer rebosar la capacidad de entendimiento de cualquier persona, ya que estamos hartos de ver cómo políticos de cualquier signo y ralea, unos y otros, se dedican a lanzarse insultos y afrentas y no a buscar soluciones, cuando tratan de ocultar sus propias vergüenzas con el generalizado, "y tú más", lanzado hacia el resto de contrincantes en la repugnante competición por la tan ansiada poltrona, no hacen más que reafirmamos en nuestro deseado ideal anarquista. ¡Atajo de sinvergüenzas!

De siempre ha sido la vergüenza el peor enemigo del político, al ser el rubor prueba evidente de la mentira y el engaño, por lo que su total ausencia no les crea el menor impedimento para el desarrollo de esta actividad, mas pronto, es el sentimiento más superfluo a la hora de practicar su "labor". Decirles sinvergüenzas es todo un cumplido, por mucho que se ofendan de cara al público/cliente que los sustenta, los cuales en beneficio del partido vuelven la cara hacia otro lado para no ver, no oír y no tocar la inmudicia donde florecen sus líderes. Decirles sinvergüenzas a esos políticos es reconocerles su valía para tan nauseabundo negocio. ¡Atajo de sinvergüenzas!

Qué cara pondrían estos que nos desgobernán, sus estimados prestamistas y los subvencionados amigotes cuando, hablando de la memoria histórica, apareciesen sus tan "honorables e ilustres apelli-

dos" relacionados en ilegales ajusticiamientos, en vendettas, en asesinatos. Cuánta vergüenza les haría pasar a esos políticos, a los equivocadamente calificados de sinvergüenzas, cuando al repasar el censo de muertos y desaparecidos, que sin juicio alguno fueron asesinados por venganzas personales y con falsas acusaciones y después enterrados en umbrías y solanas anónimas, apareciesen ligados a su estirpe. Qué vergüenzas aflorarían al reconocer tan públicos apellidos como los suyos, en las nóminas de verdugos o de patibularios jueces y falsos testigos. A quién tratan de ocultar, ¿al abuelo, al padre? ¿A quién? ¡Atajo de sinvergüenzas!

¿A quién pretenden enmascarar de tan vergonzoso comportamiento? ¿A quién pretenden encubrir? ¿Al que designó el dictador como sucesor? ¿A quien presenciaba callado los actos del tirano esperando su recompensa? ¿Al que se benefició tanto de la dictadura como de la democracia? O tal vez... ¿A ese que

Decirles sinvergüenzas es todo un cumplido, por mucho que se ofendan de cara al público/cliente que los sustenta, los cuales en beneficio del partido vuelven la cara hacia otro lado para no ver, no oír y no tocar la inmudicia donde florecen sus líderes.

juró en falso? ¡Atajo de sinvergüenzas!

Hoy cuando un juez, llámese Garzón o García, y que sea cual sea el motivo, popularidad, protagonismo, oportunismo o simplemente buscando JUSTICIA, como su trabajo le exige, rebusca en países lejanos, en la memoria histórica de aquellos, estos políticos aplauden hasta hacerse llagas en las manos y se llenan la boca de flores cuando hablan de tan "digno y justiciero caballero español". Ahora, en casa, NO, no ose poner encima de la mesa la hipócrita y falsa honestidad de los antepasados de quienes hoy tenemos como representantes, no saque a relucir

viejas historias, no remueva memorias enterradas, no sacuda conciencias que les hagan aflorar la vergüenza. Ayer espléndido y soberbio juez para unos, miserable y corrupto para otros, es hoy una molestia para todos, es por ello que una reprochación o un alejamiento de la judicatura española sería la perfecta solución al problema de TODOS ELLOS y toque de advertencia a futuros jueces contestatarios, pero sobre todo, una vergüenza para quienes este sentimiento nos afecta. ¡¡ATAJO DE SINVERGÜENZAS!!

Ya por último y queriendo enmendar el error de apreciación que de los políticos tenía al comienzo del escrito, al calificarlos de sinvergüenzas, no queda más que reconocer la injusticia evacuada por quien suscribe y declarar que...

LOS POLÍTICOS SÍ TIENEN UNA GRAN VERGÜENZA.

Memòria històrica CGT:
www.todoslosnombres.org
www.memorialibertaria.org

CGT - P V E N M A R X A C A

COMUNICAT SECRETARIAT PERMANENT CGT

Per a CGT, la Vaga General és la resposta necessària

Per a la CGT, la Vaga General és la resposta sindical que correspon a la situació de crisi a la qual està sent sotmesa la classe treballadora i les classes populars d'aquest país.

Són tots els treballadors i treballadores, del sector privat i del sector públic, els milions de desocupats, els pensionistes, la joventut, les persones dependents, les precàries, excloses, autòctones o immigrants, són les classes populars que estem sofrint l'agressió dels mercats, del capital.

Per tant, ha de ser tota la societat que es mobilitze en una Vaga General en defensa dels seus drets, en contra

de les retallades laborals i socials, en contra de les mesures d'ajustament del govern que roben la butxaca dels més pobres per a engrossir els beneficis de la banca, de la patronal.

CGT treballa perquè la convocatòria de la Vaga General siga una realitat i ho siga ja, en el mes de juny. Per a això, ha remès cartes i mantindrà reunions amb les organitzacions sindicals majoritàries instant-los que defensen els interessos de les treballadores i treballadors, que no signen cap Reforma Laboral que torne a lesionar més els nostres drets i que procedim a la convocatòria d'una Vaga General que canvie el rumb de la política antisocial del govern.

Com mesura de mobilització cap a la convocatòria d'aquesta Vaga General, CGT convoca VAGA DEL SECTOR PÚBLIC i UNA JORNADA DE LLUITA el 8 de JUNY

en la qual tots les i els treballadors del sector públic puguem rebutjar les mesures d'ajustament brutal que aquest govern ha adoptat perquè tornen a ser els més febles qui paguen el balafament, l'egoisme, els enormes beneficis de la banca i els especuladors.

Vaga i Jornada de Lluita perquè tots els treballadors, pensionistes, desocupats, joventut, estudiants, moviments socials, veïnals, es mobilitzen i participen en totes les manifestacions, concentracions i actes públics que s'organitzaran al llarg de tot el país per a mostrar la solidaritat entre tota la classe treballadora del sector públic i privat i la societat en el seu conjunt i es clame per la convocatòria de la Vaga General.

Si vols saber més
www.cgt.org.es i www.rojoynegro.info

CGT BENIDORM: Enguany CGT i l'Assemblea d'Aturats van recuperar la manifestació del Dia Internacional de la Classe Treballadora en la Marina Baixa

CGT ALACANT: Com mostra la foto, la Vaga General com a resposta a la situació de precarietat i explotació laboral va ser la reivindicació principal en el 1er de Maig

CGT CASTELLÓ: Les retallades imposades pel govern i la UE, instruments del capitalisme en crisi, es responen amb la ara més que mai imprescindible lluita obrera

CGT VALÈNCIA: I la lluita es du a terme portant al carrer les reivindicacions dels treballadors que no volem pagar la crisi d'un sistema fallit i sense eixida

webs al País Valencià

CGT Alacant
<http://cgt-alicante.es>

CGT Castelló
<http://cgtkas.blogspot.com>

CGT València
<http://www.cgtvalencia.org>

CGT País Valencià
<http://www.cgtpv.org>

P A L A V A G A G E N E R A L

De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Caravana contra l'atur i l'exclusió social de San Joan a Alacant, Ruta de la precarietat pel centre de València assenyalant els punts negres de la crisi, Marxa contra la crisi i l'atur de Silla a Alfajar, Marxa ciclista contra la crisi de València a Madrid i, finalment, Gran Manifestació Unitària a Madrid contra el Capitalisme i la UE. Maig del 2010.

//BREUS SINDICALS//

CGT renova representació en Coevi Scvl i aconsegueix un nou delegat en Remolcadores del Mediterráneo

La Confederació ha tret dos delegats en Aldaia i València després de les eleccions

sindicals celebrades en Remolcadores del Mediterráneo i Coevi. Els treballadors de les dos empreses han votat majoritàriament la candidatura de la CGT.

Així, els únics delegats que es triaven han sigut els de la candidatura de la Confederació. L'enhorabona!

Últims resultats en eleccions sindicals celebrades en la província de València

En Cableuropa 3 delegats de 21, en Inalteil 1 de 3, Laumar S.L. 1 d'1, Tamoin Limpieza 1 d'1 i Tamoin Metal 2 de 4,

Aluminios SG 2 de 9, Samsic Iberia 1 d'1, C. Jaipu SL 1 d'1 i, finalment, Cespa S.L. 3 de 13.

Aquests resultats reflexen, en general, la implantació de CGT en petites empreses on mai havia tingut representació el nostre sindicat.

Bonnysa quiere reducir la plantilla del almacén en un 60% con despidos incentivados de extinción de contratos

Bonnysa, situada en Mutchamiel (Alicante), la mayor organización productora-exportadora de tomate de España, según se presenta en su página web, no es tan innovadora como quiere aparentar y se limita a aplicar la vieja política de reducción de costes por medio de despidos.

La empresa firmó el pasado 23 de marzo un acuerdo con los delegados de CCOO, UGT y parte de USO, para dejar sin efecto la garantía de las 1.802 horas de jornada anual para los trabajadores fijos discontinuos que gozaban por convenio y que ya había sido suspendida temporalmente en 2009, reducir la plantilla del almacén (peones de selección y envasado) en más de un 60% por medio de despidos incentivados con 35 días de salario por año trabajado con un máximo de 12 mensualidades, ofrecer a un mínimo de 20 peones de selección y envasado la posibilidad de ser recolocados en empresas del grupo dedicadas al envasado de frutas (Maset de Seva SA y Frutibon SA) y a todos ellos la posibilidad de ser recolocados en Bonny SA y Agrogénesis SA, empresas dedicadas al cultivo del tomate.

La contrapartida a estos magros acuerdos contrarios a los intereses de los trabajadores son, por un lado, como compensación a la garantía de la jornada anual de 1.802 horas, la empresa pagará 10 céntimos más a la hora a peones y especialistas desde el 1 de abril, en concepto de plus de asistencia "a

cuenta". Por otro, la empresa retribuirá como tiempo de trabajo efectivo el tiempo del desayuno o la merienda.

El acuerdo fue rechazado por los 4 delegados de CGT y 2 de los delegados de USO. Nuestros compañeros denunciaron el asunto a la Dirección Territorial de Trabajo el pasado 26 de marzo, por considerar que se trata de un ERE encubierto o ilegal, cuando en realidad es un despido colectivo de 150 trabajadores, puesto que la empresa reconoce que no tiene pérdidas en los balances anuales ni demuestra que venda menos tomates: al contrario, vende más y se ahorra los salarios de los trabajadores que precalibraban y envasaban.

A finales de marzo, la "moderna" Bonnysa despidió a cuatro trabajadoras aduciendo motivos disciplinarios, horas después de que tres de ellas, ex delegadas del Comité, denunciaran el citado acuerdo. Bonnysa cuenta en Alicante con 295 hectáreas en invernadero, 30.000 metros cuadrados de almacenes y una capacidad de envasado de 100 toneladas a la hora.

Extret de l'Alakr@nt, publicació de CGT-Alicant

MULTINACIONALS: TRAIENT PROFIT DE LA CRISI

La Direcció de Ford intensifica la repressió

SECCIÓ SINDICAL CGT-FORD

Des de fa diversos anys l'empresa Ford està aplicant una política -cada vegada més agressiva- de retallades de drets i condicions de treball; els ritmes s'elevaven sense cap control, s'apliquen la mobilitat i els canvis de torn sense més criteri que l'arbitrarietat i el capritx de la direcció i, per si no fos suficient, s'intensifica la via repressiva sense cap motiu que la justifiqui. Cada vegada són més nombrosos els casos de treballadors que són injustament sancionats amb duresa sota acusacions tan poc creïbles com disminució del rendiment, no adaptar-se al treball en equip, desobeir a un comandament, etc. També alguns eventuals amb contracte de relleu han estat víctimes d'acomiadaments (tots amb el mateix model de carta) poc abans de convertir-se en fixos, en virtut de l'acord per a jubilar als majors de 60 i reemplaçar-los per treballadors joves. Són acomiadats, presumptament -encara que això no ho posen per escrit-, per haver estat de baixa mèdica, per no acceptar sense dir ni piu qualsevol injustícia o, simplement, per tenir opinió pròpia i distinta a la del superior. D'igual forma, la direcció segueix reprimit als delegats de la CGT, el sindicat que clara i rotundament es nega a romandre cec, sord i mut davant l'ofensiva contra els drets i la dignitat dels treballadors. Els delegats de la Secció Sindical de CGT, pel seu posicionament al costat dels treballadors, ja acumulen com una dotzena de sancions (de dues setmanes de suspensió a dos mesos) i l'acomiadament d'altre delegat. Al maig hem arribat a tenir tres expedients oberts de forma simultània.

Des del Comitè -on UGT té majoria absoluta- no només no es prenen mesures per a atallar aquesta situació, sinó que ni tan solament s'informa d'aquests lamentables fets, a pesar que la majoria dels acomiadats estan afiliats -per la raó que siga- al sindicat que té la majoria necessària per a aprovar qualsevol mesura de pressió o de denúncia. Mentre el país no deixa de preocupar-se per les retallades socials recentment aprovades pel

govern i per la reforma laboral que se'n ve damunt, ací sembla com si únicament ens anara a afectar una de les moltes mesures a aplicar contra els quals no tenim cap culpa de la crisi. UGT-Ford no diu res dels cinc milions d'aturats, de la retirada d'ajudes

Ford ha rebut importants ajudes de la Generalitat i de l'Estat per a cadascun dels seus projectes d'inversions, i també ha anat finançant tots els ERO temporals i les successives reduccions de plantilla amb els diners dels contribuents

als desocupats, per naixement de fill o per a persones amb dependència; res tampoc de la congelació de les pensions o de la retallada de salaris a més de tres milions de treballadors del sector públic. Tampoc informa de la negociació d'una nova reforma laboral, en la qual les exigències de la patronal són abaratir encara més l'acomiadament i flexibilitzar totalment les relacions laborals (o siga, llevar els pocs drets que ens queden). Només contenen (i de forma incompleta) aquests sindicalistes del consens permanent que es mantindran fins al 31-12-2012 els acords signats per a jubilacions parcials als 60 anys amb contracte de relleu, si aquests rellevistes signen un contracte indefinit. S'afirma que tot queda com estava en el conveni de Ford, però s'omet explicar que passarà amb els treballadors que els correspondria jubilar-se en l'any 2013: el conveni diu que s'aniran amb 60 anys i 10 mesos, però el govern ha avançat a l'1 de gener de 2013 l'entrada en vigor de la jubilació anticipada als 61; retard d'un any, que és conseqüència del Pacte de Tole-

do que va endarrerir i empitjorant les jubilacions i que els sindicats majoritaris no han tingut fins a ara escrúpols a signar.

En resum: fins a l'any 2012 la gent de Ford podrà anar-se amb 60 anys, però des de 2013 ja serà als 61 i treballant el 25% de la jornada anual. Només els treballadors de les empreses que ja tinguen acords signats poden mantenir les prejubilacions als 60 (sempre que es tinguen 30 anys cotitzats i se substituïssa per un nou contractat fix), per a la resta de treballadors espanyols la jubilació parcial ja serà als 61 anys. Però mentre als treballadors se'ns segueixen exigint nous sacrificis, els bancs i grans empreses multinacionals estan fent un gran negoci: retallen salaris i drets dels treballadors, amb el que augmenten els seus beneficis, i damunt reben enormes ajudes dels governs. En el cas de la Ford cal recordar que no només ha vingut rebent importants ajudes de la Generalitat i de l'Estat per a cadascun dels seus projectes d'inversions, sinó que també ha estat amb els diners dels contribuents amb els quals s'han anat finançant tots els ERO temporals i les successives reduccions de plantilla (mitjançant jubilacions anticipades). Avui Ford compta amb uns 6.500 empleats (dels més de 11.000 que va tenir) i la producció no deixa de pujar, augmentant les vendes (un 19'5% en els últims 8 mesos) i els beneficis (ja ha obtingut 107 milions de dòlars a Europa durant el primer trimestre de l'any). Està clar que a Ford li convé la por i el silenci imposats als treballadors amb mètodes repressius i la complicitat del sindicalisme de saló que practica la UGT en la fàbrica.

Si vols saber més, llig el nou número de "Ovejas Negras"

LLIG I DIFON LA PREMSA LLIBERTÀRIA

Pots trobar el **LIBRE PENSAMIENTO** en:
Zona Benimaclet: Libreria Primado, Avda. Primado Reig, 102
Zona Algirós: Libreria La Tardor, Plaça Olof Palme, 1
Zona Barri de la Llum-Mislata: Edifici CGT, Avda. del Cid, 154
Zona El Carmen: Libreria Sahiri, C/Danzas, 5

CASINOS DEL MEDITERRÀNEO LA VILA JOIOSA

LA VILA: Milers de ciutadans van eixir al carrer el 30 d'abril per a recolzar la lluita dels treballadors del Casino contra els acomiadaments i el tancament de la sala. CGT defén que l'ERO no està justificat i tampoc el tancament del Casino

Els treballadors proposen una solució que evitaria la destrucció de 121 llocs de treball i el final de l'activitat en la Marina Baixa

El Comitè d'Empresa del Casino de La Vila presenta a Treball una proposta d'adquisició de llicència de la sala que suposaria la recol·locació de tota la plantilla. La Generalitat ha donat llum verda a l'ERO d'extinció de contractes i l'empresa tanca la Sala. Però els ciutadans de la Marina Baixa clamem pel manteniment del treball

Malgrat l'aprovació de l'ERO i la declaració d'insolència de l'empresa del Grup Acrismatic per a pagar els acomiadaments amb la indemnització mínima, la Direcció de Casinos del Mediterráneo continua intentant arribar a un acord amb els treballadors, possiblement per a evitar els processos judicials que ja estan en marxa.

La proposta que defensen els treballadors és que altra empresa adquireixca la llicència i recol·loque tota la plantilla.

La Llei de Joc de la Comunitat Valenciana, en el seu article 6.5 possibilita l'existència de diversos

casinos de joc amb llicència Principal, pel que la proposta del Comitè d'Empresa només depèn que la Conselleria competent en la matèria obriga el pertinent concurs per a l'adjudicació de la corresponent llicència; altra cosa és que a Casinos del Mediterráneo, SA, no li interesse que ningú competisca amb ella en la província d'Alacant, i així poder tancar o obrir casinos al seu antull el que, per descomptat, no pot permetre l'Administració.

Per la seua banda, el Decret 142/09, en el seu Capítol III, ve a possibilitar l'existència de diverses empreses concessionàries (és

més, l'opció de monopoli existent en l'actualitat xoca de front tant amb el lliure mercat consagrat constitucionalment com amb la normativa europea tendent a dit lliure mercat), i entre els criteris a valorar per a concedir una llicència a una empresa es troba la generació de llocs de treball, que és precisament el contrari que fa l'empresa.

Si algun mèrit fa aquesta empresa, és perquè li siga retirada la seua llicència per destruir llocs de treball emparant-se en raons totalment improcedents i que són fruit de la seua pròpia gestió.

CORREUS

VAGA ESTATAL I MANIFESTACIÓ EN VALÈNCIA Els empleats de Correus estan en plena mobilització en contra de la liberalització del sector postal i de la privatització de l'empresa pública. A la mani de València acudiren, el passat 29 d'abril, milers de treballadors de tot l'Estat

RENFE I ADIF

CONCENTRACIÓ SFF-CGT PROTESTA PER LA PRECARITZACIÓ LABORAL EN RENFE I ADIF El 25 de maig en València, CGT i CCOO es concentraren, abans la vaga del 28-m, contra la firma de l'Acord de Desenvolupament Professional

ASSASSINATS EN MÈXIC

ORGANITZACIONS ASSENYALEN EL GOVERN MEXICÀ I LA UE El silenci mediàtic i la falta de condemna ha encobert els dos assassinats perpetrats per paramilitars mexicans que feren una emboscada a una caravana solidària en Oaxaca

AGENDA

4 AL 6 DE JUNY: 23ª FIRA ALTERNATIVA DE VALÈNCIA

En aquesta edició, la Fira aborda la defensa de l'horta. Com cultivar les hortalisses a casa? Com reciclar el fem i poder elaborar compost per abonar la terra? On anar a buscar producte fresc i de qualitat? Són algunes de les coses que es podran trobar en la

nova edició de la Fira alternativa de València que enguany arriba a la 23a edició i que pren per títol Fem l'horta possible! Trau la llauradora que dus dins! Al llit vell del riu Túria, entre el pont de Calatrava i el pont de les flors. www.firaalternativa.org

4 DE JUNY: INAUGURACIÓ LOCAL SINDICAT TRANSPORTS CGT VALÈNCIA

Festa i concert de "Los Pataconas". En l'Avda. del Cid, 154 a les 22h. Entrada lliure, entrepans i beguda a preus populars.

25 DE JUNY: 31 ANIVERSARI DE L'ASSASSINAT DE VALENTÍN GONZÁLEZ

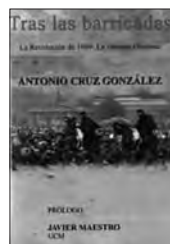
En el 2009 es va complir el trist 30 aniversari de la mort del company de CNT Valentín González, un jove treballador que participava en una vaga legal dels empleats del Mercat d'Abastos de València. La policia va assassinar-lo sense que ningú complira cap condemna pel crim. En record i condemna del fet, en reivindicació de la memòria, la CGT va col·locar una placa en el lloc dels fets per a que ningú s'oblidi el que va passar i per a retre homenatge a Valentín. Enguany també recordarem a Valentín el 25 de juny. www.cgtpv.org i www.cgtvalencia.org

X CERTAMEN DE NARRATIVA SOCIAL DE L'ATENEO LLIBERTARI "AL MARGEN"

S'ha obert el termini de presentació de relats breus de temàtica social. Han de ser obres inèdites. Les seleccionades seran publicades. La data límit de presentació dels escrits és el 30 de novembre de 2010.

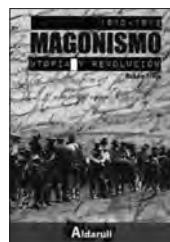
Ateneo Libertario Al Margen, Palma, 3 baix - Tel. 96 392 17 51 - 46003 VALENCIA correo@ateneoalmargen.org Pots llegir les bases completes en www.ateneoalmargen.org

NOVETATS EDITORIALS

Tras las barricadas. La Revolución de 1909:

La Semana Gloriosa d'Antonio Cruz González, Editor Es pot realitzar una Revolució sense avantguarda? Puges l'avantguarda a traïr una Revolució? Una Revolució és espontània o és un acte insurreccional i irreflexiu? Es pot culpar al poble de no voler ser explotat en una guerra de banquers, mentre els soldats que no poden alliberar-se moren, i els banquers s'enriqueixen, beneïts per la Santa Església i la Monarquia Restaurada? És aquest llibre una història oblidada o pot ser la virtualització de fets recents? Són les oligarquies diferents amb el pas del temps? I finalment, existeixen encara avui les classes socials? O la lluita de classes, de la qual no es vol parlar, ha mort per a sempre? Tot està en aquest llibre, amb una hipòtesi de partida que és la Setmana Gloriosa de 1909 i les víctimes causades per la traïció i l'explotació entre les quals va destacar el gran pedagog Ferrer i Guàrdia.

Magonismo. Utopía y Revolución de Rubén Trejo. Ed. Aldarull

El magonisme com força participant en la Revolució Mexicana va aspirar a abolir el poder, no a exercir-lo; la autoemancipació i l'autogovern de les masses populars eren les seues metes. És un moviment precursor de les lluites emancipadores que promouen l'autogestió de la societat. Recuperar la memòria del fer i saber insurreccional magonista és part de la construcció d'un saber històric de les lluites del poble i la utilització d'eixe saber en la seua rebel·lia actual. Aquest llibre es proposa recuperar la memòria de la rebel·lia dels oprimitos que van enarborar els ideals magonistes durant la Revolució Mexicana, entre agost de 1910 i febrer de 1913. Rubén Trejo és economista per la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic i va realitzar estudis de docència en Història Moderna i Contemporània en l'Institut d'Investigacions Doctor José María Luis Mora. Actualment és professor i col·laborador del periòdic llibertari Autonomia.

Si vols col·laborar amb:

envia els teus articles, notícies, dades, opinions

comunicacion-cgtpv@rojynegro.info

Entrevista amb la Federació Local de CGT La Safor

“La solidaritat i la mobilització són la nostra força”

La CGT en la comarca de La Safor, amb seu en el cor de Gandia, fa un treball molt especial: més de la meitat de l’afiliació és immigrant, pel que la tasca quotidiana té una doble càrrega de lluita. D’una banda, planta cara a l’explo-

tació empresarial i, al mateix temps, combat la precarietat de drets a què les lleis, la xenofòbia, el pensament únic... el sistema, en definitiva, condemnen als treballadors forçats a l’emigració davant l’espoli capitalista.

Comencem per fer un poc d’història, sempre necessària si volem entendre el present. Quins són els arrels de la CGT en la comarca de La Safor i quina ha sigut la seua evolució?

En els seus inicis CGT-La Safor tenia afiliació en banca, neteja de l’hospital, ensenyament..., amb dos delegats i una persona alliberada que garantia, no només l’obertura diària del local, sinó també el treball en les empreses, visitant als centres de treball. La baixa per malaltia primer i després del sindicat de la delegada de neteja de l’hospital va fer que poc a poc desapareguera aquesta secció sindical.

L’acció sindical amb un delegat de banca que té que cobrir les sucursals del banc, des d’Ontinyent fins a Alfafar, és pràcticament impossible a la comarca. Sols amb un recolzament des de València es podria intentar entrar en algunes empreses de la comarca.

En canvi, en l’acció social i cultural, a poc a poc, ens anem consolidant fins arribar a tenir una presència viva a la ciutat.

Sou una Federació Local amb unes característiques molt especials motivades, com és lògic, per la pròpia militància. Podeu descriure com és l’afiliació de Gandia i comarca?

Com dius tu, les característiques especials motivades per la militància es tradueix en què disposem tan sols d’un delegat de banca, i un grup reduït de companys que participem sobre tot en temes culturals i en difondre les campanyes de la CGT, no es pot arribar a més.

No obstant, com que hi ha una companya que s’ha dedicat en cos i ànima a l’organització de les persones treballadores immigrants en el sindicat des de l’any 2000, quan comencen a arribar a Gandia, en total indefensió, irregulars, explotats, mà d’obra barata i precària. Aquestes persones van trobar en CGT un suport i un punt de referència per a les seves demandes laborals i socials...

Així, més del 50% de la nostra afiliació està constituïda per immigrants.

Com està afectant la crisi a la classe treballadora de La Safor i a la seua capacitat de mobilització?

Gandia i la comarca és forta en sectors del comerç, dels serveis, l’hostaleria, l’agricultura i una mica menys en indústria.

Actualment són sectors molt colpejats per la crisi, estan deixant al carrer a un nombre molt important de persones treballadores, aproximadament 17.000 a la comarca.

A través de la nostra afiliació sabem que en alguns sectors, com els magat-

Dalt, companys de La Safor en la manifestació del 1er de Maig a València. Baix, reunió on participava el secretari general de CGT-PV, celebrada en el local de Gandia.

zems de fruites i taronja, construcció, etc. es continua treballant en negre o en precari, amb unes condicions laborals d’abús i esclavitud; emparant-se en la crisi molts retallen els horaris en el contracte laboral, (menys costos per a l’empresari) però les jornades continuen sent les mateixes.

Un altre dels problemes que veiem és que hi ha dues persones fent el treball de quatre, s’està tornant al règim d’esclavitud i amb la mà d’obra immigrant, subjecta a la seva condició de permanència regular a la feina per tal d’obtenir el permís de

residència, ho tenen més fàcil per cometre qualsevol tipus d’abusos.

Quins són les propostes de CGT davant els problemes específics de la comarca?

Propostes tancades no existeixen, a la nostra manera de veure l’única sortida és el treball de conscienciació, de xerrada, debat, jornades, mobilitzacions, crear grups o comissions de treball en diferents àmbits, continuar afiliant a les persones en atur que cada dia va a més... i intentar

trobar un bon servei jurídic laboral que els assessore en acomiadaments, demandes... unit al suport sindical, per plantar cara davant d’una empresa si cal.

Com us organitzeu, on està el local, quins dies està obert i com s’atén als treballadors?

Fem permanències en la seu del sindicat que es troba en el carrer Pintor Sorolla, 39. Així, el local està obert els dilluns de 17h a 19h30, dimecres de 10h a 13h30 i dijous de 17h a 19h30. Comptem amb un advocat laboralista i un altre especialitzat en estrangeria.

D’altra banda, considerem molt important la conscienciació, per això continuem fent xerrades, jornades, exposicions, per tal d’influir a través d’actes culturals emancipadors, però alhora és fonamental l’acció, posar en marxa experiències de lluita autogestionàries per la dignitat de les persones que més pateixen la voracitat d’aquest sistema pervers. També considerem molt important la solidaritat dins la nostra organització i per això sempre que podem, participem a les mobilitzacions a València o altres territoris, eixa és la nostra força. Les possibles discrepàncies entre la militància ens han de fer créixer però quan es tracte d’actes de mobilització i solidaritat contra les agressions del sistema totes i tots hem d’anar junts.

Continuarem amb la nostra feina, en ensenyament hi ha un grup que es reuneix i participa en la Plataforma d’Ensenyament Públic de La Safor, en banca es visiten les sucursals, al local es fan classes de valencià per ajudar a integrar als que arriben, participem en tot allò que se’ns convida i el més important és el dia a dia, la conscienciació, jornades de sensibilització i de formació i debat.

Als immigrants se’ls ha deixat de banda, ja no els interessen ni com a mà d’obra, molt menys com persones, molts han retornat als seus països d’origen però la majoria ací treballen, tenen família, fills escolaritzats, hipoteques, deutes... estan desesperats, nosaltres com a mínim, no els deixem de banda, els convidem a participar, els continuem obrint les portes del sindicat i de la lluita.

Voleu afegir o destacar alguna cosa més?

Finalment: a treballar... això no s’acabarà amb la convocatòria de la vaga general, estem parlant d’un percentatge molt alt d’aturats, milers, milions que no tindran ni tan sols aquesta opció de lluita, gent que està patint en silenci.